

man leder Strømmen ligefrem i et S. Det er efter min Mening en urimelig Forventning men det er muligt, at det kan gavne Fisserne noget, uden at være til mindste Nytte eller dog til nogen synderlig Nytte i Henseende til Afhjælpelse af denne Ulempe. Jeg har ikke villet modsætte mig det, men det er min Mening fremdeles, som det tidligere har været Rigsdagens, at der kan gøres noget for Forbedringen af Udløbsforholdene ved Ringløbing Fjord, naar der bliver ofret noget flækkeligt paa det, men det sker visst ikke her.

Under Nr. 220 findes der et lille for-
melt Ændringsforslag. Der staar nemlig
paa § 27: en Del af Lønningen eller Honora-
ret til Overingeniøren ved Jærnbanen. Da
Generaldirektør Hofst afgik ved Døden, fore-
nede Indenrigsministeren Generaldirektør-
posten med Overingeniørposten, han gjorde
4 Øjne til 2 og bestemte derved, at en Del
af Lønningen af Jærnbaneafsnen og saa den
særlige Bevilling her skulde være den sam-
lede Lønning for det sammendragne Embede
— jeg kalder det et Embede; det er jo ganske
vist endnu ikke et Embede, der besættes ved
kongelig Udnavnelse, men det er dog af den
Betydning, at Navnet godt kan bruges om
dette Hverv. Den Ordning, som er frem-
kommen derved, anser Mindretallet for meget
uheldig, og vi have stillet Forslaget egentlig
ikke for at nedsætte Summen med en Dre,
men for ved denne lille Nedsættelse at høre
det ærede Ting's Mening om, hvorvidt det i
Virkeligheden billiger en Sammensmæltning
af to saa betydningsfulde Embeder som Ge-
neraldirektør og Overingeniørposten. Denne
Betragtning hænger sammen med en anden
Betragtning, som jeg frimodig vil tillade
mig at fremsætte. Jeg har gjort det tidli-
gere, men naturlig skal der Gentagelser til af
den Slags Ting, for at Opmærksomheden
kan vakkess derfor. Det er min Overbevis-
ning, at det nuværende Indenrigsminister-
embede er altfor omfattende. Om det saa
var en Engel fra Himlen, der sad paa Mini-
sterpladsen, saa vilde han ikke kunne udføre
et saa omfattende Hverv saa godt, som man
ved en anden Fordeling kunde gøre det og
burde gøre det; det er min Overbevisning.
Dette være sagt uden mindste personlig For-
klejnelse for den nuværende Indenrigsmini-
ster, hvis Fliid og Arbejdsdygtighed paa
alle disse Felter ingen underkender. Jeg
har tilladt mig tidligere at udtale — og jeg
skal gentage det her i den Form — at hvis
vi havde ordnede politiske Tilstande, og jeg
var i Stand til at øve Indflydelse paa Fler-
tallet her i Tinget, da vilde jeg tilraade en
Adresse til Hs. Maj. Kongen, under hvis

Prærogativ det ligger at fordele Embederne
mellem Ministrene, gaaende ud paa at dele
det nuværende Indenrigsministerembede i to,
saaledes at den ene blev Trafikminister for Post-
væsenet, Telegrafvæsenet, Jærnbanevæsenet og
Vejvæsenet i Hovedsagen, og den anden Mi-
nister for Næringsbruget i videste Omfang og
Kommunalvæsenet. Jeg holder mig forvisset
om, at disse to Mænd vilde saa nok at gøre.
Men der vilde blive den Forskel ved Forret-
ningernes Ledelse, at man baade i det min-
dre og det større fik med den ansvarlige Chef
for disse Forretninger at gøre, og det er
min Jøelse, at den høje Indenrigsminister
ikke kan i den Grad gennemtrænge de ofte
meget store Spørgsmaal, som foreligge i for-
skellige Brancher, uden at han i for høj en
Grad maa støtte sig — selvsagt maa en-
hver Minister støtte sig til sine underord-
nede — men i for høj Grad maa støtte sig
til dem. Jeg mener, at den Stilling gør det
endnu mindre tilraadeligt, at Generaldirek-
tørposten og Overingeniørposten ere forenede,
thi naar der ses med 4 Øjne paa en Sag,
og den gennemgaaes af to Personer, tror jeg,
at den vedkommende Minister vil saa altsdi-
gere Besledning end, om Forholdet er saa-
dant, at naar Overingeniøren er færdig,
har Generaldirektøren besluttet eller omvendt,
hvor Generaldirektøren er færdig, har Over-
ingeniøren besluttet. Det er absolut ikke
heldigt. Jeg indrømmer gerne, at det kan
voldes Bryderier at forene to saa frem-
ragende Mænds Anskuelser, hvor de ikke
selv kunne enes om det, og det har vel ofte
været Tilfældet. Det kan volds Ministeren
Vanskeligheder, men de Vanskeligheder ere
ikke for dyr Betaling, naar man derved
anderledes faar Indberetningerne frem, og
derved er dette Ændringsforslag motiveret.
Jeg hører nu Sagerne's Gang; det er jo
en Selvfølge, at et Mindretal ikke kan be-
væge det høje Ting, hvor De nu ere enige
med den ærede Indenrigsminister og enige i
dette mærkværdige, ellers altid ildejete For-
hold, at tvende betydelige Embedsvirkom-
heder forenes i een Person. Ere De det,
kunne vi naturligvis ikke forandre det, men
vi ere da uden Ansvar. Jeg vil nu høre,
hvorledes Forhandlingerne gaa. — Med
Hensyn til Ændringsforslag under Nr. 221
om Brohovederne vide De jo nok, at Bro-
hovederne vare i Mindretal her i Fjor, og
det skulde yderligere forbaarse mig — nota-
bene, hvis ellers noget vilde forbaarse mig
i denne Samling — om De ikke vare i endnu
større Mindretal i Aar, thi den vedkom-
mende Sag, som man vil forstyrre ved dette
Forslag, Jærnbaneagen, er jo dog rykket
nærmere frem og foreligger for os langt